

Vi kvinnor

Januari 1947

i Demokratiskt Världsförbund

FRED GENOM SAMARBETE

För människor med hoppfull håg och fantasi är KVINNORNAS DEMOKRATISKA VÄRLDSFÖRBUND en fascinerande skapelse. Ett enastående sammanträffande av omständigheter ligger bakom dess tillkomst. Vid en och samma tidpunkt fanns det i en hel rad av länder väldiga folkrörelser, som svetsat samman folkmajoriteten och brutit månghundraåriga skiljemurar mellan raser, religioner, partier och yrken. I Kina var det kampen mot Japan, som enade, i Indien var det frihetskampen, i Ryssland var enheten född ur revolutionen och prövad under en strid som gällde hela tillvaron, i Tjeckoslovakiet, Jugoslavien, Italien, Frankrike blev den till som motståndsrörelse under ockupationens nödår. Vid samma tidpunkt fanns det i de flesta av världens länder en kvinnosak, ett medvetande om att kvinnorna hade rättigheter att kämpa för, gemensamma intressen att bevaka, möjligheter till politisk makt och en fredsvilja, som kunde bli avgörande för världens framtid.

Denna märkliga konstellation, kanske enastående i världshistorien, gav upphov till Kvinnornas Demokratiska Världsförbund. Förbundet bildades i Paris i november 1945. Dess program är fred genom demokrati alltså kamp mot fascismen. Fred med kvinnornas hjälp alltså fulla politiska, ekonomiska, juridiska och sociala rättigheter åt världens kvinnor. Fred för barnens skull, alltså möjlighet för världens barn att växa upp till kroppsligt och själsligt friska, harmoniska, lyckliga människor.

Kvinnornas Demokratiska Världsförbund har nu något över 80 millioner medlemmar. Det är mycket, men också mycket för litet. Hur kommer det sig att många demokratiska kvinnor i många länder står tvekande eller avvisande och låter den stora möjligheten till en epokgörande kvinnoinsats glida förbi? Ja, man säger att förbundet rymmer inom sig alltför många kommunister, de är inte demokrater och man kan inte samarbeta med dem. Här skall inte ordas mycket om vad demokrati är och var den finns. Bara några synpunkter. Den första är tidsaktuell. Det finns perioder i ett folks historia då folkets stora flertal spontant har samma vilja, då en väldig våg av entusiasm för de mål man vill och måste nå bär över det som skiljer. Detta är för det folket i den tiden en verklig demokrati. Den andra synpunkten äger, tror vi, giltighet även på lång sikt. Det var ju 1800-talets stora tanke att genom allmän folkuppfostran ge jordens alla människor möjlighet att bedöma samhällsproblemen och delta i deras lösning. Om man verkligen konsekvent tänker denna tanke till slut, var hamnar man då? Människornas flertal torde dock i överskådlig framtid förbli anspråkslösa varelser med få ägodelar och små möjligheter. Varför skulle de inte, om de i full frihet fick ordna en vällsstat, ge den många kommunistiska drag? Och så den tredje och allt överskuggande synpunkten: i vår tidsålder är samarbete med kommunisterna förutsättningen för fred. Och alla demokratiska kvinnor har det gemensamt att de vill fred.

Andrea Andreen.

Svenska Kvinnors Vänsterförbunds uppkomst och utveckling

I januari 1931 antogs namnet *Svenska Kvinnors Vänsterförbund* av föreningen Frisinnade Kvinnors Riksförbund. Denna organisation hade i sin tur uppstått varen 1914 under trycket av den upprörda politiska situation som föregick och förebadade det första världskriget.

De reaktionära krafterna, inspirerade av tysk propaganda, hade genom bondetåg och kungligt borggårdstal sopat bort den radikala Staaffska ministären samt satt igång en valdsam förtalskampanj av då okända matt mot den avgångne statsministern och hans närmaste män. Reaktionen uppmobiliserade i stor utsträckning även kvinnor — då ännu icke röstberättigade i valrörelsen. Detta utlöste en spontan reaktion från frisinnade och radikala kvinnor, som sammanslöt sig till en egen förening, visserligen inom Frisinnade Landsföreningens ram, men med ganska brett underlag.

Föreningen Frisinnade Kvinnor blev en entusiastisk organisation som hastigt växte fram med förankringar i skilda delar av landet, speciellt i Göteborg.

Efter det kvinnorna erhållit rösträtt och sedan Frisinnade Kvinnor efter första valet 1921 räknade med en representant i riksdagens första och en i andra kammaren, intensifierades verksamheten och föreningen utbyggdes till en verklig riksorganisation.

Inför Frisinnade Landsföreningens hotande sprängning på nykterhetsfrågan 1923, vädjade Frisinnade Kvinnor till landsföreningen om att samlas kring ett nytt radikalt och livskraftigt program. Kärnpunkterna till ett sådant program framlades även som förslag från Frisinnade Kvinnor. Men förgäves! Landsföreningen sprängdes och uppdelades efter hand i Frisinnade och Liberaler. Frisinnade Kvinnor, som hade medlemmar tillhörande både dessa fraktioner, vägrade att sprängas. I stället antogs 1924 det föreslagna radikala programmet, där tyngdpunkten lag på befolkningsfrågan med mödra- och barnavård, bostadsfrågan, uppfostran och fredsfrågan. Ej långt efteråt startades av enskilda medlemmar, utgörande den radikala falangen, tidningen Tide-

varvet och Kvinnliga Medborgarskolan vid Fogelstad. På många håll kom ett fruktbärande samarbete till stånd med radikala element inom socialdemokratiska kvinnorörelsen.

De liberala och frisinnade partierna drogs däremot allt mer åt höger och mot borgerlig samling. Många av Frisinnade kvinnors medlemmar, som stodo kvar i sina respektive partier, ville dock ej släppa samarbetet med Frisinnade Kvinnors radikala ledning. En viss spänning kunde härigenom icke undvikas. Denna sökte man då lösa genom ombildning och utvidgning av föreningen till ett *Svenska Kvinnors Vänsterförbund* med ett begränsat allmänt program: »Samhälleliga frågor utveckling och lösning i radikal riktning och allas lika rätt till arbete och inför lagen.»

En viss gruppindelning förutsattes, framför allt vid val, inom förbundet, som alltså kom att bestå av en radikal, en folkfrisinnad, en liberal och snart nog en tillträdande socialdemokratisk grupp. Dessutom bildades en »fri grupp», omslutande sådana medlemmar som, utan att vara partianslutna, ville arbeta för vänsterförbundets program. Ledningen var så sammansatt, att varje grupp

Forts. sista sid.

*Detta lilla medlemsblad skall en dag
— hoppas vi — bli en tidning. Vi behöver
en tidning*

*Därför att tryckfriheten i tillämpning-
en ger utrymme åt partipressen, ej åt
enskilda åsikter!*

*Därför att en övergångstid, som avgör
framtiden, nu alldeles särskilt gäller li-
vet, krig eller fred!*

*Därför att halva mänskligheten, kvin-
norna, oaktat rösträtten, ej kan genom-
föra medbestämmanderätten om sam-
hället utan ett organ som uttrycker dess
vilja!*

ELISABETH TAMM.

Bliv medlem av Vänsterförbundet!

Svenska kvinnors vänsterförbund utsände för en tid sedan en vädjan till de svenska kvinnorna att stödja Kvinnornas Demokratiska Världsförbund, framhallande att samarbete mellan de demokratiska krafterna inom varje land samt de olika nationerna emellan är nödvändigt om vi skola kunna vinna freden, vilket är den stora världsuppgiften i dag. En ny tid kan börja om de demokratiska kvinnornas breda lager i alla länder enas i ett aktivt samarbete. I denna vädjan instämde bl. a.:

Ulla Alm, Inga Beskow, Célie Brunius, Sigrid Ekendahl, Emilia Fogelklou, Signe Henschen, Birgitta von Hofsten, Kerda Kjellberg, Gerda Linderot, Margit Lindström, Ebba Odhner, Elise Ottesen-Jensen, Amelie Posse, Marika Stiernstedt, Herta Svenson, Carin Hermelin, Valborg Svensson, Elvira Wedberg-Larsson, Etti de Vylder Widhe, Ebba Holgersson.

Svenska kvinnors vänsterförbund beslöt den 23 maj 1946 att verka som svensk sektion av Kvinnornas demokratiska världsförbund och valde en interimistisk samarbetskommitté bestående av följande personer:

För radikala gruppen: *Ada Nilsson, Elisabets Tamm, Honorine Hermelin.* För folkpartigruppen: *Ellen Hagen, Eleanor Lilliehöök, Ina Möller.* För fria gruppen: *Ebba Odhner, Vavi Schlyter-Johnsson, Signe Henschen.* För socialdemokratiska gruppen: *Elsa Svartengren, Birgitta von Hofsten, Göta Rosén.* För kommunistiska gruppen: *Gerda Linderot, Margit Lindström, Valborg Svensson.*

Stöd kvinnornas Demokratiska Världsförbund genom att bli medlem i Svenska kvinnors Världsförbund!

Kvinnornas demokratiska världsförbund har på ett annat sätt än något hittillsvarande internationellt kvinnoförbund tagit till sin uppgift att skapa en värld för barnen som haller måttet i socialt, kulturellt och ekonomiskt avseende. Därför vill vi vara med där.»

BIRGITTA VON HOFSTEN
på Svenska kvinnors vänsterförbunds möte i Stockholm den 7 okt. 1946.

Dr Andrea Andréen, som efterträtt Kerstin Hesselgren som ordf. i Svenska Kvinnors Vänsterförbund.

Arbeterskor, husmödrar och intellektuella — slut er samman och bilda lokalavdelningar av Vänsterförbundet på alla orter! Anmälningar och upplysningar: fru Margareta Danneskiöld, Furusundsgat. 13 eller fil. mag. fru Margit Lindström, Slipgatan 6, Stockholm. Lokalavdelningar erlägga till förbundet en arlig avgift av 2 kr. per medlem. Lokalförening fastställer själv sina medlemmars totala årsavgifter. Till förbundet ansluten lokalförening av annan riksförbundsanorganisation erlägger till förbundet en arlig avgift av 50 öre per medlem för första hundralet medlemmar, för återstående medlemmar 10 öre per medlem.

Sv. kvinnors Vänsterförbunds adress:
Box 18073. Stockholm 18.

För Stockholmsavdelningen: Anmälningar och upplysningar red. Carin Hermelin, Kungsklippan II.

Fr. v. Nina Popova, Sovjetunionen, vice ordf., Marie-Claude Vaillant-Couturier Frankrike, generalsekreterare, Dolores Ibarruri, Spanien, vice ordf. Bilden från Kvinnornas demokratiska världsförbunds exekutivsammanträde i Moskva.

En ny tid behöver nya organisationer

Vårt världsförbund har nu existerat ett år. Representanter för andra, äldre kvinnoförbund har kanske föranletts att fråga oss: »Det finns ju internationella kvinnoorganisationer som arbetar för kvinnornas intressen och barnen. Behövdes det verkligen en ny?»

Efter ett års erfarenhet kan vi svara ja på den frågan. I en ny situation, en tid med nya problem, är nya organ nödvändiga. Det krig vi nyligen haft, har givit kvinnorna ett nytt medvetande. Utan tvivel har det arbete som tidigare utförts av olika organisationer haft sin betydelse, men det var genom sin insats i kampen för demokrati och den nationella friheten som kvinnorna i en rad länder vann full samhällslig likställighet.

Det finns ännu många som filosoferar över innebörden av ordet »fascism». För de miljoner kvinnor som kämpat mot fascismen, som upplevt tukthusen och förintelslägren, finns ingen tvekan om vad fascismen innebär, ingen neutralitet och ingen fördragssamhet gentemot demokratins dödsfiende,

fascismen. Och medan de flesta kvinnoorganisationer inskränkt sitt arbete till sociala och ekonomiska frågor men inte befattat sig med politiska, är för Kvinnornas demokratiska världsförbund medvetandet om de sociala och ekonomiska frågornas intima samhörighet med de politiska förhållandena grundläggande.

Vi vill utveckla den internationella solidariteten till demokratins försvar. Vi understöder Spaniens och Greklands kvinnor i deras kamp mot fascismen, vi försvarar negrerna och kolonialländernas kvinnor.

Under vår praktiska verksamhet har vi sett vårt förbunds styrka och dess svaga punkter. Vi skall öka dess styrka och eliminera svagheten. Det gångna året ger oss rätt att hälsa det nya med den största optimism och tillförsikt.

EUGENIE COTTON
ordf. i Kvinnornas demokratiska världsförbund.

En halv miljon amerikanska kvinnor i vårt världsförbund

I slutet av år 1945 bildades i New-York en tillfällig kommitté av demokratiska kvinnor med uppgift att samarbeta med det nybildade världsförbundet. Kommittén organiserade 8 mars ett möte där mer än 1,200 representanter för fackföreningar, intellektuella och ideella sammanslutningar av kvinnor deltog. Detta möte lade grunden till den nya massorganisation av vita och färgade amerikanska kvinnor — Congress of American Women — som anslutit sig till Kvinnornas Demokratiska Världsförbunds program. Bland dess ledare är mrs Gene Weltfish, professor vid Columbias universitet, och mrs Vivian Mason, som representerar negerkvinnornas stora organisation. Bland de anslutna förbunden finns grupper av fackföreningskvinnor ur A.F.L. och C.I.O. samt fria yrkesorganisationer. En grupp utgöres exempelvis av kvinnliga piloter ur det amerikanska flyget.

För närvarande räknar Congress of American Women mer än en halv miljon medlemmar. I olika städer som Detroit,

Philadelphia, Washington, Boston, Chicago och Los Angeles har sektioner bildats.

Organisationen vill stimulera de amerikanska kvinnorna till aktivare deltagande i det politiska livet — ett av dess slagord är »48 kvinnor till kongressen 48», d. v. s. minst en kvinnlig deputerad från varje stat i USA vid valen 1948. Nu finns ingen kvinna i senaten och endast tio i representanthuset.

Överst till höger Eugenie Cotton, fysiker, ordf. i K. D. V. Nedan fr. v. tre medlemmar av världsförbundets råd: Vivian Mason, USA, Gene Weltfish, USA, Lee Pei Kina.

För rasernas likaberättigande

I en demokratisk värld kan inte den ena rasens förtryck av den andra existera. Kvinnornas demokratiska världsförbunds kamp för demokratin innesluter därför som en väsentlig uppgift arbetet att motverka rashat och rasförföljelser.

Den tyska fascismens rasförföljelser krävde under det senaste kriget nio miljoner judars liv, men rasförföljelserna i världen slutade inte med Hitlers fall. De koloniala folken betraktas ännu som lägre stående. Men även i kulturstater florerar rashatet. I Amerika behandlas negrerna som parias. De berövas i praktiken rösträtt i flera stater, de är utstötta ur den nationella gemenskapen: de hänvisas till andra restauranger, andra tågkupéer och väntsalor, andra skolor än de vita. Deras möjligheter till utbildning är begränsade, och de är praktiskt taget rättslösa.

Under kriget gjorde negrerna en stor insats i sitt lands försvar. Ändå har de efter krigets slut utsatts för växande förföljelser. Flera tiotal negrer har lynchats i USA det senaste året, bland dem många kvinnor. Inga rättsliga åtgärder har företagits mot förövarna av dessa mord.

Den amerikanska sektionen av världsförbundet, Congress of American Women, vädjade efter den obestraftade lynchningen av fyra negrer i Georgia till FN:s generalsekreterare Trygve Lie om FN:s stöd åt kravet om de demokratiska principernas tillämpning gentemot Amerikas 13 miljoner negrer. De amerikanska kvinnorna samarbetar i denna fråga med bl. a. National Congress of Negroes.

Vid Kvinnornas demokratiska världsförbunds exekutivsammanträde i Moskva antogs följande resolution i denna fråga:

Kvinnornas demokratiska världsförbunds exekutivkommitté beslutar stödja den vädjan som av *National Congress of Negroes* i USA, en organisation som representerar hundratusentals demokratiska negrer, riktats till kommissionen för de mänskliga rättigheterna inom FN:s sociala och ekonomiska råd och som kräver att kommissionen gör allt som står i dess makt för att uppnå tillämpning gentemot negrerna av de rättigheter som proklamerats i Förenade nationernas stadga.

GREKISK FRIHETSKAMP

En representant för Greklands motståndsrörelse, madame Foula Porphyrogenis, maka till arbetsministern i den första fria grekiska regeringen, kommer att tala vid ett av Vänsterförbundet anordnat offentligt möte i Medborgarhuset den 24 jan. kl. 20. Inträde 50 öre.

Strax före årsskiftet sände EAM:s den grekiska motståndsrörelsen centrala kvinnoråd följande telegram till världsförbundets sekretariat:

»Den grekiska motståndsrörelsens kvinnor vill att världen skall få vetskap om de nya bestialiteter som begåtts i den makedoniska byn Kirovrissa. Monarkistiska band, anförda av nazistiska samarbetsmän, mördade 40 människor i byn och satte eld på den. Detta död av den nya fascismen står i grymhet inte tillbaka för förintelsen av den tjeckiska byn Lidice. Massakrerna fortsätter och mördarna går till största delen fria.»

*

Två år efter befrielsen kämpar det grekiska folket ännu för sin frihet. Öarna i den grekiska arkipelagen är överfyllda med deporterade, och koncentrationslägren har fyllts igen — med demokrater. De deporterades antal uppgår till 14 400, av vilka tusentals är kvinnor och barn. Den grekiska motståndsrörelsens kvinnor har i denna situation sänt följande vädjan till Englands kvinnor:

»Tyskarnas förra hjälpare mördar med brittiska vapen. Republikanerna flyr upp i bergen och organiserar motståndet. Det grekiska folkets frihetskärlek kan inte kuvas. Därför begär folkets fiender mer brittiska vapen, brittisk intervention.

Kvinnor i Storbritannien! Bistå oss i vår tragiska kamp! Hindra den nya intervention som er regering förbereder. Man säger er att era söner kommer hit för att upprätthålla ordningen. Det är inte sant. Innan engelsmännen kom hit rådde lugn och ordning i det befriade Grekland. De brittiska trupperna understöder fascismen och inbördeskriget. För den kampen kräver man era unga söner.

Kräv att de engelska soldaterna dras tillbaka härifrån. Detta är rättvisa och förnuft. Världsfreden står på spel i Grekland.»

Delseger i Spanienfrågan

DE DEMOKRATISKA krafterna i världen har vunnit en delseger i och med att FN rekommenderat sina medlemsstater att hemkalla sina sändebud i Spanien. Detta är ett steg i rätt riktning även om det är otillräckligt. För att påskynda Francodiktaturens fall är även ekonomiska sanktioner nödvändiga.

Orsaken till att FN tagit detta steg är framför allt den mäktiga opinion för franco-regimens avskaffande som gjort sig gällande i hela världen.

Härvidlag har Kvinnornas demokratiska världsförbund gjort en betydande insats. Särskilt tog opinionsrörelsen fart efter dödsdomarna mot de tre antifascistiska spanska kvinnorna Mercedes Gomez Otero, Isabel Sanz Toledano och Maria Teresa Toral. En appell utgick från världsförbundet, vilken vann starkt gensvar och stöd även från icke anslutna organisationer. I trettiosju länder i alla världsdelar genomfördes världsförbundets kampanj, och den bidrog utan tvivel starkt till att de tre dödsdomarna förvandlades till fängelsestraff.

I VÅRT LAND har Svenska kvinnors vänsterförbund under sin korta existens som svensk sektion av världsförbundet varit en av de aktivaste organisationerna när det gäller att skapa opinion för brytandet av Sveriges diplomatiska och ekonomiska förbindelser med Francospanien.

I proteströrelsen mot de ovannämnda dödsdomarna deltog på vänsterförbundets initiativ bl. a. Socialdemokratiska kvinnoförbundet och Fred och Frihet, riksdagens och Stockholms stadsfullmäktiges demokratiska kvinnor. Vid förbundets höstmöte - vilket mottog en telegrafisk hälsning från Spaniens antifascistiska kvinnor genom Doiores Ibarruri - beslöts en ny hänvändelse till regeringen med protest mot bl. a. handelsavtalets förlängande. I samband med Sveriges upptagande i FN understök förbundet ännu en gång hos regeringen sin förväntan om en helhjärtad insats från svensk sida för det spanska folkets sak. Denna aktion gjordes gemensamt med Socialdemokratiska kvinnoförbundet, och Fred och Frihet gjorde samtidigt - som ett praktiskt uttryck för sitt förbunds resolution på Luxemburgkongressen om kamp mot Francofascismen - en liknande hänvändelse till regeringen.

KDV och FN

Kvinnornas demokratiska världsförbund beslöt på Pariskongressen att med alla medel stödja Förenta nationerna och uppdrog åt verkställande utskottet att verka för

1) rätt för en representant för KDV att delta med rösträtt i FN:s ekonomiska och sociala råd,

2) rätt för KDV att delta med en konsultativ röst i FN:s generalförsamling,

3) bildande av en kvinnokommission inom FN-organisationens ram.

KDV:s verkställande utskott hänvände sig i detta syfte till FN:s sekretariat.

Vad den första frågan beträffar avslogs KDV:s begäran. Vid frågans behandling i vederbörande FN-organ stöddes kravet endast av Sovjetunionen och Polen och någon stat till. Detta var desto anmärkningsvärdare som »Internationella handelskammaren» vid samma tidpunkt upptogs i rådet för ekonomiska och sociala frågor med konsultativ rösträtt - till denna organisation hörde bland annat Francospanien. Frågan kommer åter på dagordningen i februari.

Beträffande FN:s generalförsamling erhåller KDV rätt att tills vidare låta sig representeras med en observatör. Förbundet utsåg till denna post madame Maria Rabaté, vice ordf. i Franska kvinnors förbund.

En kvinnokommission organiserades som bekant inom FN, som en underkommission till rådet för sociala och ekonomiska frågor. Det kan i sammanhanget nämnas att mrs Roosevelt rätt energiskt gick emot bildandet av en speciell kvinnokommission. KDV framhöll emellertid att utom kvinnliga representanter i olika kommissioner krävs en speciell kvinnokommission med hänsyn till de särskilda kvinnofrågor som ännu existerar. Denna KDV:s kvinnoförbund samt av generalsekreteraren Tryggve Lie. Kommissionen kom alltså till stånd och fick därtill en mycket självständig ställning.

FÖRBUNDET VÄXER . . .

Korea: Bland nyanmälningarna den senaste tiden märks Nord-Koreas demokratiska kvinnoförbund med 648,000 medlemmar. Vid valen i november uppställdes i Nord-Korea 433 kvinnliga kandidater.

Viet-Nam: Viet-Nams stora kvinnoförbund har anslutit sig. Den 2 september 1945 proklamerade den nya republiken Viet-Nam (Indokina) en lag om kvinnornas fullständiga likställighet med mannen i socialt, politiskt och ekonomiskt avseende.

Brasilien: »Kvinnokommittén för demokrati» har anslutit sig. Den gjorde en stor insats för att befria två ledande fackföreningskvinnor, Odila Schmidt och Cristolana Xaver, som arresterats för sin kamp för löneförbättringar åt arbeterskorna.

. . . OCH KÄMPAR.

Schweiz: Den schweiziska avdelningens representant, madame Muret, angreps häftigt av den reaktionära pressen vid hemkomsten från exekutivsammanträdet i Moskva för att ha avslöjat vissa fascistiska element som tagit sin tillflykt till Schweiz. Hon underkastades förhör och hotades med rättsliga åtgärder från de federala myndigheternas sida.

Egypten: Den egyptiska regeringen har upplöst två demokratiska kvinnoförbund »Studentske. och lärarinneföreningen» och »Arbeterskornas förbund» och arresterat många av deras medlemmar.

Kina: De kinesiska myndigheterna har upprepade gånger vägrat ge visa till de kinesiska kvinnor vilka som medlemmar i förbundets styrelse velat resa och delta i exekutivsammanträdena.

USA: Världsförbundets ordf. madame Cotton, vägrades av de amerikanska myndigheterna inresevisum till USA dit hon inbjudits att delta i en amerikansk kvinnokonferens.

Australien: De ryska kvinnliga delegater som inbjudits till kvinnokonferensen i Sidney i Australien hindrades av de engelska och australiska myndigheterna att fortsätta sin resa från London.

Förbundet har hos vederbörande myndigheter protesterat mot alla dessa övergrepp mot demokratin och vanlig internationell gästvänskap.

SVENSKA KVINNORS . . .

Forts från sid. 1.

var representerad och politiska beslut förut-satte enighet.

Förbundets verksamhet fortsatte efter dessa linjer under 30-talet. Men kriget tryck försvarade och förhindrade verksamheten. Endast den radikala gruppen (Sveriges Radikala Kvinnoförbund) utövade någon verksamhet.

Då budet från Paris hösten 1945 nådde Sverige: Samling av alla demokratiska kvinnokrafter! reagerade denna radikala falang av Vänsterförbundet som en gammal stridshäst vid en känd signal, anslöt sig till Kvinnornas Demokratiska Världsförbund och sände en delegat till världskonferensen i Paris november 1945, doktor Andrea Andreen, som sedan outröttligt sökt sprida kunskap i vårt land om världsförbundet.

Vänsterförbundets hela samarbetskommitté, med dåvarande ordförande fröken Kerstin Hesselgren i spetsen, vanns för idén att återuppliva Vänsterförbundet såsom en svensk sektion av Kvinnornas Demokratiska Världsförbund. Kommunistiska kvinnor, som även varit representerade i Paris, ingick sedan som en särskild grupp i Svenska Kvinnors Vänsterförbund, vilket sålunda förstärkt och förnyat, bereder sig att taga upp sin gamla kamp mot våld och våld, för kvinnans rätt och möjlighet att göra sitt inflytande gällande till skapande av en varaktig fred.

Köp och sprid brevmärket!

Svenska kvinnors Vänsterförbund har utgivit ett brevärke som det är vår förhoppning att medlemmarna ska köpa och sprida — i tusental! Det vackra märket — med världsförbundets emblem i

blått och vitt — är en god propaganda för vårt förbund. Märket kostar 10 öre per styck och kan rekvireras i kartor om 25 st. från box 18073, Stockholm 18.

Svenska Kvinnors Vänsterförbunds «Meddelanden» n:o 1

Box 18073, Stockholm 18

Katrineholm 1947

Katrineholms-Kurirens Tryckeri AB